

Sygn. akt II Cz 142/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 31 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Henryk Haak – spr.

Sędziowie: SSO Paweł Szwedowski

SSO Marian Raszewski

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Ł. C. (1)

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w Ł.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 17 stycznia 2014 r., sygn. akt I C 1314/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 142/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu na podstawie art. 395 § 2 k.p.c. uwzględnił zażalenie pozwanego (...) S.A. z siedzibą w Ł. i uchylił zawarte w punkcie III wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 3 grudnia 2013 r. postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania (pkt 1) oraz zasądził od powoda Ł. C. (1) na rzecz pozwanego (...) S.A. z siedzibą w Ł. kwotę 162,55 zł tytułem kosztów postępowania.

Argumentując powyższe rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał, że zażalenie pozwanego jest oczywiście uzasadnione i – w konsekwencji – orzekł w przedmiocie rozliczenia między stronami kosztów procesu stosując zasadę stosunkowego ich rozdzielenia na podstawie wyniku postępowania ustanowioną w art. 100 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód zarzucając naruszenie art. 100 k.p.c. polegające na jego niewłaściwym zastosowaniu, tj. bez uwzględnienia faktu, że roszczenie powoda miało charakter typowo ocenny, co winno skutkować zastosowaniem art. 100 zd. 2 k.p.c. i obciążeniem pozwanego w całości wszystkimi kosztami postępowania.

Mając na uwadze podniesiony zarzut skarżący wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz tytułem zwrotu kosztów postępowania kwoty w łącznej wysokości 4.414,66 zł.

W piśmie procesowym z dnia 29 stycznia 2014 r. strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania wywołanego wniesieniem zażalenia, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 100 zdanie 1 k.p.c., w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań powoda koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Odstępstwo od tej zasady zostało ustanowione m.in. w przepisie art. 100 zdanie 2 k.p.c., według którego w razie częściowego uwzględnienia żądań pozwu sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów m.in. wówczas, gdy określenie należnej mu sumy zależało od oceny sądu.

Należy zgodzić się ze stanowiskiem Sądu I instancji, że w rozpatrywanej sprawie – wbrew stanowisku skarżącego – nie zachodzą podstawy do odstąpienia od przewidzianej w art. 100 zd. 1 k.p.c. zasady stosunkowego rozdzielania kosztów postępowania.

W niniejszej sprawie powód Ł. C. (2) domagał się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w Ł. – na podstawie art. 445 § 1 k.c. - kwoty 30.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną na skutek ulegnięcia wypadkowi komunikacyjnemu. Ustalenie, jaka kwota zadośćuczynienia w konkretnych okolicznościach jest "odpowiednia", należy do sfery swobodnego uznania sędziowskiego (post. SN z 27.07.2005 r., II KK 54/05, LEX nr 152495). Należy zatem uznać, że zależy ono od oceny sądu, gdyż przepisy prawa materialnego cywilnego nie określają ściśle kryterium określenia wysokości żądania, co sprawia, że zastosowanie art. 100 zd. 2 k.p.c. nie jest w takich wypadkach wykluczone (por. wyr. SN z 09.08.1965 r., II PR 267/65, LEX nr 13887; post. SN z 10.03.1972 r., II CZ 6/72, LEX nr 7072; uzasadnienie post. SN z 17.11.2011 r., III CZ 61/11, LEX nr 1101327; wyr. SA w Białymstoku z 12.09.2013 r., I ACa 363/13, LEX nr 1372247). Nie oznacza to jednak, że przepis art. 100 zd. 2 k.p.c. znajdzie zastosowanie w tego rodzaju sprawach w każdym przypadku. Literalne brzmienie tego przepisu jednoznacznie wskazuje, że jego zastosowanie nie jest obligatoryjne i zależy od uznania sądu, opartego na zasadach słuszności. Przyjmuje się m.in., że wyłączenie przewidzianej w art. 100 zd. 2 k.p.c. możliwości włożenia na pozwanego obowiązku zwrotu wszystkich kosztów procesu winno nastąpić w sytuacji, w której strona powodowa żądała zadośćuczynienia pieniężnego w wysokości rażąco wygórowanej w stosunku do przyznanych, w podobnych przypadkach, w orzecznictwie sądowym (zob. wyr. SN z 04.10.1972 r., II PR 223/72, LEX nr 7144; post. SN z 17.11.2011 r., III CZ 61/11, LEX nr 1101327; post. SN z 05.12.2012 r., I CZ 43/12, LEX nr 1284711; wyr. SA w Białymstoku z 12.09.2013 r., I ACa 363/13, LEX nr 1372247).

W ocenie Sądu Okręgowego tego rodzaju sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie, co skutkowało zasądzeniem na rzecz powoda kwoty 10.000,00 zł i – w konsekwencji – ostaniem się ze swoim żądaniem jedynie w 33,33 %.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji postanowienia.